

การใช้วงจรบริหารเดมมิ่งในชีวิตทุกขณะจิต

สมหวัง วิทยาลัยนานาชาติ

16 กรกฎาคม 2546

Font : CordiaUPC

วงจรบริหารเดมมิ่ง ซึ่งประกอบด้วยการวางแผน (**P : Plan**) การลงมือทำ (**D : Do**) การตรวจสอบผล (**C : Check**) และการแก้ไขปรับปรุง (**A : Action**) หรือวงจร **PDCA**

หากมีคนมาถามว่า วงจรบริหารเดมมิ่งใช้ได้แต่เฉพาะหัวหน้าใช่หรือไม่ คนงานทำเฉพาะลงมือทำ หรือ **D** ตัวเดียวใช่หรือไม่ คำตอบคือ วงจรบริหารเดมมิ่งใช้ได้กับคนทุกคนทุกวัย ตั้งแต่เกิดจนตัวตาย และสามารถใช้ในชีวิตได้ทุกขณะจิตไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่บ้าน การออกไปเที่ยว และการทำงานที่บริษัท นอกจากนี้จะบอกว่าสัตว์ เช่น ลิง หนู และแม้แต่แมลง เช่น มด ก็ใช้วงจรบริหารเดมมิ่งได้เป็นอย่างดี

สาเหตุที่หยิบยกปัญหาเรื่องนี้มาสนทนากันออกกล่าวเนื่องจากหลายบริษัทมีแนวคิดว่าจะใช้ตัววัดว่า "พนักงานแต่ละคนนั้นบริหารอย่างเป็นระบบมากน้อยแค่ไหน" ซึ่งเป็นตัววัดสมรรถนะของพนักงานได้เป็นอย่างดี ตามหลักการบริหารแบบคุณภาพโดยรวม (**TQM**) ก็จะนำตัวชี้วัดนี้เอามาขึ้นเงินเดือนให้ ก็เลยเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับพนักงานทุกระดับ

เราลองมาพิจารณา **PDCA** ของแมลง เช่น มด ดูว่าภูมิปัญญาแบบมด มีกลไกการทำงานแบบ **PDCA** กันอย่างไร

วันหนึ่งฉันได้ซื้อขนมแล้วเอาขนมมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าว มดมันก็แห่ขบวนมากินขนมฉันก็เลยเอาขนมใส่ถุงไปแขวน เจ้ามดมันก็ปีนได้ไปตามเพดาน มาตามเชือกแขวน แล้วก็ลงมากินขนมอีก เลยเอาขนมใส่จานวางบนถาดหล่อน้ำ มดมันก็มาตามถุงที่บังเอิญไปพาดติดผนัง อย่างนี้ถือว่า มดมี **PDCA** หรือเปล่า

มายกตัวอย่างเรื่องลิงชิมแปนซี มีการทดลองเอาเชือกผูกกล้วยแขวนไว้ให้ลิงที่อยู่บนพื้นดินดู ขนาดกระโดดหยิบไม่ได้ลิงจะทดลองกระโดด **2-3** ครั้ง เมื่อไม่สำเร็จก็จะหยุดคิดแล้วก็ใช้วิธีการใหม่ โดยการปีนขึ้นไปทางเสาแขวนแล้วโหนเชือกลงมาหยิบกล้วยกิน แม้แต่ลิงก็ยัง **PDCA**

เราลองมาทำความเข้าใจกับคำว่า **PDCA** ให้ลึกซึ้งกันหน่อย เดี่ยวจะตีความผิด ๆ

การวางแผน (**Plan**) คือ ต้องรู้ว่าเราต้องการอะไร หรือวัตถุประสงค์อยากได้อะไร เรียกว่ามีเป้าหมายสิ่งที่อยากได้รับ เมื่อรู้แล้วก็ต้องรู้ว่าจะต้องไปทำอะไร ทำที่ไหน ทำอย่างไร และทำเมื่อไร เหมือน **5W1H** นั้นแหละ แล้วสิ่งที่เราจะทำนั้นจะต้องมีความรู้ในสิ่งที่จะทำพร้อมทั้งสภาพแวดล้อม เงื่อนไขต่าง ๆ จึงจะสามารถวางแผนได้ อย่าลืม ! อย่าไปติดคำว่าวางแผนแล้ว ต้องมีกระดาษแสดงแผน เช่น **Action Plan, Bar Chart** นั้นเป็นการทำงานแบบสมัยใหม่ ๆ เขา ในชีวิตประจำวันงานเล็ก ๆ น้อย ๆ แค่ถามว่าคุณจะทำอะไร จะไปไหน ตอบได้ชัดเจน อธิบายได้เข้าใจ ก็ถือว่ามีแผนแล้ว สมัยโบราณจะรบทัพจับศึกเขาก็วางแผนกันทั้งนั้น ไม่เห็นเขามี **Bar Chart** เลย

การลงมือทำ (**Do**) คือ ต้องรู้ความเชื่อมโยงระหว่างแผนหรือสิ่งที่อยากจะได้รับ กับ เป้าหมายที่จะไปถึง ขณะที่ทำหากแผนไม่ดีก็ไปปรับแผนระหว่างทำ เพื่อรักษาเป้าหมายด้วย มิใช่เจอหน้าผาที่นึกไม่ถึงในชั้นวางแผนก็เดินหน้าอย่างนี้ตายหมด เป้าหมายก็ไปไม่ถึง

การตรวจผลลัพธ์ (**Check**) คือ เพื่อให้การกระทำและผลการกระทำ สอดคล้องกับ เป้าหมายที่ต้องการเหมือนสติที่คอยเตือนว่ากำลังจะตกถนน ตอนนี้อยู่ในเส้นทาง ทิศทางยังคงไปตามที่เป้าหมายกำหนดไว้ ไม่ใช่ไปเชียงใหม่ แต่หันหัวเรือไปทางใต้ การตรวจผลลัพธ์ก็คล้าย ๆ กับหน้าที่กัปตันเรือ คนขับรถม้า พนักงานตรวจรับวัสดุ หน่วยงานคิวซี เป็นต้น

การแก้ไขปรับปรุง (**Action**) คือ เมื่อผลการตรวจผลลัพธ์ หากไม่ดีก็แก้ไขซะ หากต้องการให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ก็ปรับปรุงพัฒนาไป หากดีก็จัดทำหลักการไว้เพื่อนำไปใช้ในการวางแผน หรือตอนลงมือทำหรือตอนตรวจผลลัพธ์ เพื่อเป็นบทเรียนหรือครูไว้ ซึ่งอย่าไปติดรูปแบบ ว่าบทเรียนต้องเป็นรูปร่างแบบนี้แบบนี้ สมัยโบราณใช้วิธีการท่องจำเลขก็มี เช่น หลักคำสอนของพระพุทธศาสนา แต่ต้องมีการลงอุปสทท่องบททวนกันทุก ๆ **15** วัน

ตอนนี้เราเริ่มรู้ว่า **PDCA** มันคืออะไรแล้ว ก็เลยอยากจะเล่าสิ่งที่ใกล้ตัวขึ้นมาอีกว่า วงจรเต็มมิ่งใช้ได้กับทุกคนทุกเพศทุกวัย ตั้งแต่เกิดจนตายได้อย่างไร

ถ้าวันหนึ่งถามว่าฉันไปถามพนักงานโรงปูนคนหนึ่งถามว่าไปไหน เขาบอกว่าจะไปทำงาน ถามว่ามีแผนอย่างไร เขาก็ตอบว่า โรงงานเข้า **08.00** น. ก็ต้องตื่นตอน **06.00** น. เดินทางเส้นเดิมไม่ได้กำลังก่อสร้างซ่อมแซมถนนอยู่ก็ไปอีกเส้นทางหนึ่ง อย่างนี้ก็ถือว่า

วางแผนแล้ว เพราะอธิบายได้ ขณะที่ขับรถไปเจอทางเป็นหลุมเป็นบ่อก็หักหลบบ้างลดความเร็วลงบ้าง รถตกหลุมครั้งที่ **1** ก็ต้องจำไว้อย่าตกหลุมอีกในวันถัดไป

อย่างนั้นพนักงานปฏิบัติการฟิสิกส์ วัน ๆ เอาแต่บิปปูน อย่างนี้จะดูว่ามี **PDCA** หรือเปล่า ตอบได้โดยมีแน่นอน ๆ คิดง่าย ๆ วันนี้จะบิปปูนกี่ตัวอย่าง มีคนมาเร่งเอาผลทดสอบหรือเปล่า ใช้เวลาบิปปีกี่ตัวอย่างต่อเครื่อง แล้วมีกี่เครื่องบิปปด้วยมาตรฐานอะไร เอาแบบ **Quick Test** หรือแบบมาตรฐาน นี่แหละตอบได้แค่นี้ก็ถือว่าวางแผนแล้ว (**P**) ขณะที่บิปปไปทำไปก็ต้องนึกไว้ว่าวันนี้ น่าจะทำทันหรือเปล่า แล้วก็ทำถูกมาตรฐานหรือเปล่า อย่างนี้ถือว่าทำแล้ว (**D**) ผลจากการบิปปูนว่ามีข้อสังเกตอะไรบ้าง ผลวิเคราะห์ออกมาแปลกหรือเปล่า เช่น เคยบิปปได้ **120** กิโล ตัวอย่างที่บิปปได้วันนี้ **50** กิโล อย่างนี้จะคิดซักหน่อยว่ามันจริง ๆ หรือมันผิดพลาด ต้องทำซ่อมหรือเปล่า ถ้าจะให้ดีให้มันสังเกตว่าสาเหตุมันเกิดจากอะไร เช่นว่าเก็บตัวอย่างมาไม่ดี หรือเตรียมตัวอย่างไม่ดี เครื่องมือที่ใช้บิปปมันเคลื่อน ๆ อย่างไรพิกล ๆ จำเป็นต้องรายงานนายหรือเปล่า อย่างนี้ถือว่าได้มีการตรวจสอบผลลัพธ์แล้ว (**C**) เมื่อพบอาการผิดปกติเราก็ต้องปรับปรุงแก้ไข ไม่ว่าจะบิปปซ้ำเพื่อทดสอบซ่อมอีกครั้ง หรือว่าเตรียมตัวอย่างไม่ดี การตอบโต้ที่สาเหตุอย่างนี้อาจต้องไปรวมกลุ่มกันทำ **QCC** หากดีแล้วก็เขียนเป็นแนวทางปฏิบัติ อย่างนี้ถือว่ามีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว (**A**)

ยกตัวอย่างการใช้วงจรบริหารเต็มมิ่ง ในขณะสอบของเด็กนักเรียน เขามีข้อสอบอยู่ **100** ข้อ มีทั้งข้อยาก ๆ ข้อง่าย ๆ คะแนนต่างกัน ใช้เวลา **3** ชั่วโมง จะทำอย่างไร ก็เริ่มจากการเปิดดูคร่าว ๆ ว่ามีข้อสอบอะไรบ้างทั้งหมด แล้วก็มาวางแผนทำก่อน บางทีก็เริ่มจากข้อง่าย ๆ เพื่อ **Warm Up** ทั่วไปตามเวลา ไม่ใช่เวลาข้อใดข้อหนึ่งไปก่อน จะทำให้เวลาหมดไปกับข้อยาก ๆ คะแนนน้อย ๆ อย่าลืมเป้าหมาย คือ คะแนนรวมทั้งหมด ไม่ใช่มีทำแต่เพียงข้อเดียว ทำให้เสร็จแล้วเหลือเวลาอีก **10** นาทีก่อนหมดเวลา เพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ถ้าพบบางข้อที่ต้องแก้ไขทำใหม่ก็จะได้แก้ไข สุดท้ายก็จำหลักการทำข้อสอบที่ทันเวลาไว้เป็นบทเรียนสำหรับการสอบครั้งต่อไป นอกจากนี้อาจใช้วิธีถามจากคนสอบได้ที่ดี ๆ ว่า มีเทคนิคการสอบอย่างไร ก็จำไว้ที่จะนำมาทดลองปรับใช้ต่อไปในการสอบครั้งหน้า

หากมีคนมาถามเราว่านาย ก. ทำงานอย่างมีระบบหรือเปล่า ระบบก็คือมีระบบบริหารที่อ้างอิงได้ ก็เลยยกเอาระบบการบริหารคุณภาพโดยรวม (**TQM**) ก็แล้วกัน ไม่ว่าจะ นาย ก. จะเป็นผู้รับเหมาคงงาน พนักงานปฏิบัติการ หัวหน้าหรือผู้จัดการก็ตาม จะดูอย่างไร ถ้าต้องถามสัมภาษณ์เขาดูว่า

1. เขามีงานมากไหม มีหลาย ๆ งาน เขาจัดลำดับความสำคัญของงานแต่ละงานอย่างไร และทำไมจึงคิดอย่างนั้น
2. มีการวางแผนและวางเป้าหมายที่จะบรรลุอย่างไร
3. เขาส่งงานทันตามกำหนด หรือชนะเป้าหมายที่นายมอบหมายให้ทำอย่างไรบ้าง
4. เวลางานมีปัญหา เขาจะอย่างไรดี

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า นาย ก. มีแผนดี ก็ไม่ยาก ลองสัมภาษณ์เขา หรือให้เขาเอาสิ่งที่เขาวางแผนลงในกระดาษหรือในคอมพิวเตอร์มาให้ดู

1. ขอดูแผน หรือขอฟังบรรยายแผน แล้วดูความสอดคล้องแผนที่จะไปบรรลุเป้าหมายว่าน่าเชื่อถือแค่ไหน เป็นไปได้ทั้งการบรรลุและในแนวทันเวลานะ
2. ส่งงานทันกำหนดเป็นส่วนใหญ่หรือเปล่า
3. มีการปรับแผนใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเป้าหมายที่เปลี่ยนไปหรือไม่ ถ้ามีบ่อยแค่ไหน และเหตุผลที่เปลี่ยน
4. มีการทำงานนอกแผนมากแค่ไหน คือ แผนก็คือแผน เวลาทำก็ทำอีกแบบหนึ่ง หากมีอย่างนี้มาก ๆ แสดงว่าแผนไม่ดี ไม่เหมาะกับคนและงาน

ต่อไปเราอยากรู้ว่า นาย ก. ปฏิบัติดีหรือเปล่า คล้าย ๆ กับตรวจสอบพระว่า พระรูปนี้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบหรือเปล่า ขั้นตอนการทํานั้นทำคนเดียวหรือต้องทำเป็นทีม หากงานที่ทำทีมเหมือนการแข่งขันฟุตบอล อย่างนี้ต้องเป็นทีม การลงมือทำงานด้วยตนเอง จะดูได้จากอะไร จึงรู้ว่า นาย ก. ทำดีแล้ว

1. ลองถามเขาดูว่า งานที่เขาทำมีอะไร รู้มากน้อย แล้วนายเขาดูอะไรจากงานนี้
2. เวลาที่เขาเข้าไปทำงานเขาคลุกคลีกับงานมากน้อย บุก ลุย หรือทำห่าง ๆ หรือเอางานตัวเองที่หนัก ๆ ไปให้เพื่อนทำให้หรือให้ผู้รับเหมาทำต่อ
3. ถามเขาว่ามีปัญหาอะไรบ้าง แล้วเขาแก้ปัญหาอย่างไรในเชิงเดียว
4. ขอให้เขาแสดงความภาคภูมิใจในงานที่เขาปรับปรุง **1** งาน อดให้เรารู้

5. เขาได้แสดงความคล่องแคล่วว่องไว ในการทำงานอย่างไร ลองสั่งให้เขาทำดู สั่งสั้น ๆ แล้วดูผล หรือว่าเขางง ๆ ต้องให้เราอธิบายยาว ๆ หรือเปล่า
6. ถามดูว่าปีนี้เขาได้พัฒนาตัวเองอย่างไร เช่น กล้าพูด ได้บทเรียน จากการทำงานใหม่ ๆ อะไรบ้าง

การลงมือทำงานด้วยทีมหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะงานที่ทำด้วยกันหลาย ๆ คน เช่น การจัดงานกิจกรรม การทอดผ้าป่า การขับรถบรรทุกขนวัตถุดิบที่ใช้หลาย ๆ คัน การเข้าทีมทำงานร่วมกัน เช่น รถตักกับรถบรรทุก เป็นต้น แล้วเราจะดูว่า นาย ก. ทำงานร่วมกับคนอื่นอย่างเป็นทีมได้อย่างไร ได้ดังนี้

1. มีการสอนแบ่งปันความรู้ให้แก่กันและกัน หรือไม่ ถ้ามีให้ลองยกตัวอย่าง
2. มีเป้าหมายของทีมหรือไม่ เป้าหมายคืออะไร แล้วแต่ละคนในทีมต้องทำหน้าที่อะไร สอดคล้องกับเป้าหมายทีมหรือไม่ แล้ว นาย ก. ทำอะไรในทีม
3. สำนวความพึงพอใจของสมาชิกทีมที่มีต่อ นาย ก. ว่าเป็นอย่างไร เป็นตัวปัญหา หรือเป็นพระเอก
4. มีการประชุมทีม ทั้งในรูปแบบการประชุมและรูปแบบไม่เป็นทางการบ่อยแค่ไหน แล้วนาย ก. ทำอะไรในที่นั้น พังเจย ๆ ชอบรับอาสา ชอบพูดแต่ไม่ทำ ชอบพูดว่าทำไม่ได้จะมีปัญหามากมาย

ต่อไปเรามาลองพิจารณาดูว่า นาย ก. ติดตามงานเก่งหรือไม่ ให้พิจารณาดังนี้

1. ลองถามนาย ก. ว่ามีแผนติดตามงานอย่างไร เป็นระยะ ๆ หรือตามจังหวะที่เหมาะสม หรือทุก ๆ สัปดาห์ หรือทุก ๆ เดือน และขอทราบเหตุผลที่กำหนดความถี่อย่างนั้นด้วย
2. สิ่งที่ใช้ในการติดตามงานคืออะไร เป็นกระดาษ เป็นหน้าจอจริงหรือคำบอกเล่า
3. ตัวที่ใช้ติดตามคืออะไร หรือจุดตรวจสอบ (**Check Point**) เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายหลักหรือไม่
4. นาย ก. มีระบบช่วยจำแบบง่าย ๆ ในการติดตามหรือไม่ เช่น สูตรลัด หัวข้อการตรวจ แผนตรวจในสมุดพกประจำตัว (สมุดปฏิทิน)

5. นาย ก. ติดตามงานเฉพาะของตนเอง หรือของทีมด้วย
6. ลองหยิบข้อมูลของ นาย ก. มาดู แล้วถามนาย ก. ว่า ข้อมูลตัวไหนปกติ ผิดปกติทางดี ผิดปกติทางเลว แล้ว นาย ก. มีระบบตรวจสอบผลลัพธ์ทันเหตุการณ์หรือไม่ โดยเฉพาะงานสำคัญ
7. ลองถาม นาย ก. ว่าสาเหตุที่ทำให้ข้อมูลผิดปกตินั้นมาจากอะไร ใช้วิธีการเดา หรือพิสูจน์เหตุผลทางวิทยาศาสตร์แล้ว
8. หากจำเป็นต้องรายงานให้นายทราบ มีการรายงานให้ทราบทันตามที่กำหนด หรืออุบเจียบไว้

ขั้นตอนสุดท้ายเราอยากทราบว่า นาย ก. มีระบบการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง และการจัดทำเป็นบทเรียนดีแค่ไหน ให้ดำเนินการดังนี้

1. ขอดูระบบการรับทราบปัญหาว่าเกิดขึ้นแล้วว่ามีขั้นตอนอะไรบ้าง ทันกาลหรือไม่
2. การแก้ปัญหาเบื้องต้นเพื่อบรรเทาอาการมีขั้นตอนอย่างไร
3. การค้นหาสาเหตุปัญหาตาม **QC Story**
4. การป้องกันปัญหา โดยการหยั่งรู้ล่วงหน้าก่อนปัญหาจะเกิดขึ้น เช่น มีระบบเตือนภัยล่วงหน้าจากสิ่งผิดปกติ แล้วหยุดเครื่อง ก่อนที่เครื่องจักรจะพัง
5. มีระบบคลังภูมิปัญญา เช่น เอาข้อมูลหลักการบทเรียนมาใช้งาน ต่อ หรือบันทึกไว้ในหนังสือ ใน **CD** ในลักษณะคู่มือแก้ปัญหา (**Trouble Shooting**) เพื่อเบิกมาใช้ในคราวหน้าหรือไม่

จากบทความเรื่อง การใช้วงจรบริหารเต็มมิ่งในชีวิตทุกขณะจิต ก็คงจะเห็นว่าทุกชีวิตทุกคนทุกวัย ทุกหน้าที่การงานใช้วงจรบริหารเต็มมิ่งได้ จะเอาไปใช้ในการแก้ความยากจนก็ได้ การปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงานก็ได้

ประเด็นต่อไปคงเป็นเรื่องทุกขณะจิตในเป็นอย่างไร ยกตัวอย่างงานเชื่อมโลหะ ก็ต้องรู้ว่า จะเชื่อมอะไร เพื่ออะไร กำหนดแล้วเสร็จ จากนั้นก็ลงมือเตรียมชิ้นงานแล้วก็เชื่อม หากเชื่อมดีก็รักษาต่อไป หากเกิดข้อเชื่อมก็ต้องสะดุดตาเชื่อมแก้ทันที

ตัวอย่างงานพิมพ์เอกสารก็หมุนวงจร **PDCA** ได้วางแผนว่าจะพิมพ์เสร็จเมื่อไร ส่งมอบงานเมื่อไร ต้องพิมพ์กี่หน้า ใช้เวลาโดยประมาณกี่ชั่วโมง จากนั้นก็พิมพ์ไปพิมพ์ได้ระยะหนึ่งก็ตรวจสอบว่ามีคำผิดหรือเปล่า หากมีก็แก้ไขไป

ในงาน **TPM** จะมีการทำความสะอาดเบื้องต้นก็ต้องมีการวางแผน ทำความสะอาด ตรวจสอบรูรั่ว หากพบก็แก้ไขปรับปรุงไป หากทำความสะอาดของตกล่อนทำบ่อย ๆ สู้ไม่ไหว ก็ต้องใช้วิธีไปหาสาเหตุรากเหง้าว่าทำไมเศษตกล่อนมาจากไหน ก็ต้องตามไปอุดรูรั่ว แทนที่จะกวาดอย่างเดียวต้องทำงานเหนื่อยไม่มีที่สิ้นสุด

ในงานบุคคลก็สามารถใช้ **PDCA** มาใช้งานได้ เช่น กฎระเบียบบุคคลที่คิดวางแจ้ง ๆ พอออกนำมาใช้ก็ต้องติดตามผลการปฏิบัติ หากพบข้อไม่ดีก็รวบรวมมาแก้ไขปรับปรุงในโอกาสต่อ ๆ ไป

ในงานตรวจสอบคุณภาพ ระบบที่คนหนึ่งทำคนหนึ่งตรวจสอบ ก็เลยทำให้คนทำคิดว่าเดี่ยวคนตรวจสอบจะมาพบเอง แนวคิดนี้ของเสียจะมีมากก็เลยเกิดแนวคิดใหม่ว่า คนทำกับคนตรวจสอบคุณภาพเป็นคนเดียวกัน ทำไปก็ตรวจสอบไป

ตัวอย่างต่าง ๆ ทำให้เห็นความจำเป็นในการ **PDCA** ทุกขณะจิต คือทำให้เป็นนิสัยไม่ว่าจะทำงานที่บริษัท ทำครัวที่บ้าน ตีกอล์ฟ ยิงปืน ขับรถ ทำทุก ๆ งานจนเป็นนิสัย อย่าติดรูปแบบว่า **PDCA** ต้องมีกระดาษเสมอไป มิเช่นนั้น จะสร้างกระดาษสร้างความยุ่งยากในชีวิต ต้องมีความเรียบง่ายสบายใจ (**Easy & Enjoy**)

ตัวอย่างการ **PDCA** ในชีวิตประจำวันมีดังนี้

เมื่อ **P = Plan, D = Do, C = Check, A = Action, R = Results, X = ไม่ดี, T = ดี**

1. ทิ้งโดยไม่คิด (**Px, Dx**) มั่งง่าย
2. ทำชั่วโดยไม่รู้ตัว (**Px, Dx**) ละเมอ, ขาดสติ
3. ได้ผลดีโดยไม่ได้ทำอะไรเลย (**Dx, Rt = Cx, Ax**) สัมหล่น
4. ชำคนโดยไม่เจตนา (**Px, Dx**) ประมาท

5. ทำดีโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน (**Dt, Rt**) ทำบุญ
6. ทำไม่ดีได้ดี (**Dx, Rt**) พลั๊ก
7. เห็นดีเห็นชอบโดยไม่ดู (**Dx, Cx**) มั่ว
8. ทำให้ห้องแต่ไม่ยอมรับเป็นพ่อ (**Dx, Rx = Ax**) เสือผู้หญิง
9. มาพบโดยบังเอิญ (**Px, Dt**) ไม่ตั้งใจจริง
10. รับเงินทองโดยไม่นับ (**Dt, Cx**) เชื่อใจคนอื่นมากเกินไป
11. รู้ว่ามีอุบัติเหตุแต่ไม่รายงาน (**Dt, Ct, Ax**) ปิดบังนาย
12. ทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก (**Dx, Ax**) ขาดปัญญา
13. ทำเรื่องสนุกให้เป็นเรื่องเครียด (**Dx, Ax**) เครียด
14. ทิ้งกันบุหรือลงพื้นห่างจากที่ทิ้งแค่ 3 ก้าว (**Px, Dx**) มักง่าย
15. ต่ำแล้วต่ำอีกยังทิ้งกันบุหรือลงพื้นอีก (**Px, Dx, Ax**) แย่ ?

การฝึกตนในเรื่อง **PDCA** ให้เป็นนิสัยเป็นเรื่องดี จะทำให้ความคิดพัฒนาขึ้น

PDCA นี้ตรงกับทางพุทธว่า ปริยัติ (**P**) ปฏิบัติ (**D**) ปฏิเวธ (**C&A**) นั่นเอง

หวังว่าคงนำแนวคิดนี้ไปฝึกปฏิบัติกันทุก ๆ คน จะได้พัฒนาตน พัฒนาทีม และพัฒนา
งาน ทำให้รับการประเมินผลงานได้เป็นผลดี

พุทธวิธีบริหาร

Buddhist Style in Management

PDCAforAllLife

กลับขึ้นบน